

Nr. 7½ Aften gjenoptoges Mødet.

Formanden (Høgsbro): Efter de Afstemninger, der fandt Sted i forrige Møde, antager jeg, det vil fremme Forhandlingerne, hvis samtlige tilbagestaaende Vædringsforslag samt de Paragrafer, hvortil de ere stillede, blive satte til Forhandling under Et tilligemed Lovforslaget som Helhed. Jeg skal derfor nu give Ordet til den ærede Ordfører om hele den tilbagestaaende Del af Lovforslagets 3die Behandling.

Ordføreren (Bajer): Brevkortene ere det første Punkt af Interesse, som jeg skal omtale. Ved 2den Behandling blev det vedtaget med 47 St. mod 16, at 5 Ore skulde være Taxten, og jeg haaber, at Thinget vil fastholde sin Afstemning. Der er imidlertid af det ærede Medlem for Nalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein) stillet et Vædringsforslag om at beholde samme Taxt for Brevkort som for almindelige Breve. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at allerede af Hensyn til Afvædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet under Nr. 13 og 14. Hvis man vedtager dem begge to, vil Følgen deraf være, at der ikke staaar Noget om Brevkort med betalt Svar, som man har for Diebliffet. Hvis man vedtager det første og forkaster det andet, saa vil der blive betalt 10 Ore for Brevkort med betalt Svar, uagtet Brevkort ellers koste 8 Ore. De to Vædringsforslag skulde nemlig have været stillede under Et, men i hvert Tilfælde maatte med Nr. 13 Nr. 14 anses for afgjort. Grunden til, at det ærede Medlem har stillet disse Forslag, er naturligvis den, at han frygter for en stor Nedgang i Postindtægterne. Jeg tror, at denne Frygt er aldeles ugrundet, thi Erfaringen allevegne fra vise, at om der end kan ske en foreløbig Nedgang, faar Poststedet saa meget desto større Indtægt om meget kort Tid. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) har stillet Forslag om, at Brevkort kun skulle koste 4 Ore, hvilket var det Oprindelige, men som Folkethinget forkastede forrige Gang og satte 5 Ore i Stedet. Jeg vil naturligvis fraraade at vedtage det Vædringsforslag. 5 Ore anbefaler jeg af flere Grunde, som allerede er omtalt i Udvalgets Betænkning; dels er den foreløbige Nedgang ikke saa stor, og dels komme vi derved i Overensstemmelse med Sverig og

Norge, som har 5 Ore, saa vi kunne bruge de samme Brevkort dertil. Som det nu er, finder der den Forunderlighed Sted, at medens man kan skrive herfra til et Sted et Par Hundrede Mile nordpaa for 5 Ore, koster det, naar man skal skrive fra Frederiksberg til Balby, 8 Ore. Paa den anden Side kan man skrive fra Malmø til hele Danmark for 5 Ore, men indenfor Danmark koster det derimod 8 Ore. En Grund mere til at holde paa 5 Ore er, at de samme Brevkort kunne bruges i Vædringspostforeningen, naar der klæbes endnu et 5 Ores Mærke paa. Endelig er det en Fordel, hvis man en Gang skulde faae en nordisk Postforening, at man ikke gaar ned under 5 Ore; thi er man først gaaget ned derunder, og da man ikke tør antage, at Sverig og Norge vil gaa yderligere ned, vil det være vanskeliggere at sætte Taxten op igjen. Vædringsforslaget under Nr. 15 er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget, og det høie Thing maa ikke lade sig narre af, at naar den sidste Linie udgaar, udgaar Ordet „lukkede Brevkort“, som jo Alle ere enige om i Realiteten gjerne at ville beholde; thi ved at vedtage Vædringsforslaget, forandrer man kun Redaktionen. Vædringsforslaget er en Smøbekommen imod den høitærede Minister, som ikke kan forlige sig med Bædvælsen: „lukkede Brevkort“, idet den ærede Minister har udtalt gjentagne Gange, at Ordene „lukkede Brevkort“ indeholder en Selvmødsigelse, idet nemlig Brevkort efter den høitærede Ministers Mening betæner i sig selv noget Nødent. Efter min Mening betegner Brevkort kun et Brevverlingsmiddel, som har Form af et Kort, og som oftest er paa Kortpapir, men om det er aabent eller lukket, er en Sag for sig. Der er andre selvmødsigende Ord, som man i det daglige Liv omgaaes med og det med stor Sindssro. Hvad mener den ærede Minister om Messingstrygjern, som begynder med Messing og ender med Sjern? Jeg føler mig næsten overbevist om, at om man end udslettede Ordene lukkede Brevkort, vilde Publikum alligevel bruge denne Bædvælsen, som det allerede bruger; lukkede Brevkort kunne jo allerede faas tilfjohs hos Boghandlerne. Det vil gaa med det, som det gif med Navnet paa en Gade her tæt ved, som hedder Bredgade. Paa Hjørnet stod der i lang Tid Norgesgade, men Folk blev ved at kalde den Bredgade, og tilsidst maatte Magistraten bøie sig og skrive Bredgade. Jeg kunde fortælle en anden lille oplysende Meddelelse. Da Greven af Chambord blev født, fik han Navnet Henri Dieudonné, og Hoffet holdt paa, at han skulde hedde Dieudonné, men Folket